

# CONGRESVERSLAG

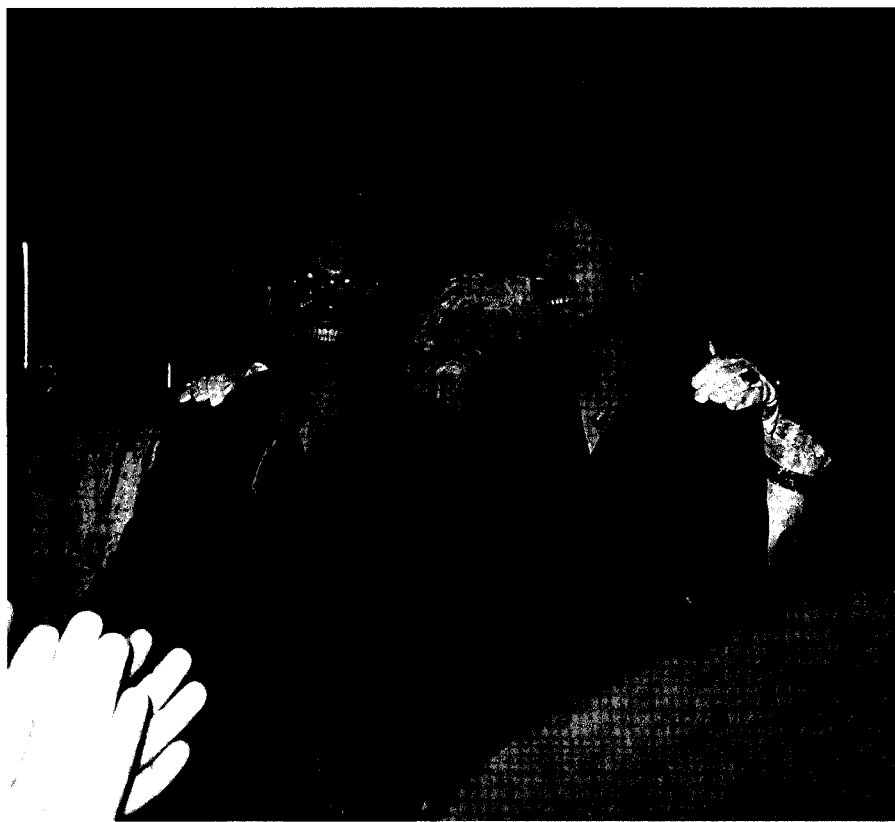
Door: Martijn Bruijstens

**Donkere wolken pakten zich samen boven het motel van Goes. Het was die dag Decision Day voor twee besturen die vochten om de macht binnen de JOVD. Het hele proces van lobbyen, vriendjespolitiek en mooie praatjes was al maanden gaande, maar op 24 november zou de doorslag gegeven worden. De kandidaat-besturen hadden elk zo hun aanhang. Het woord schisma kwam in mij op, omdat de vereniging zo verdeeld was, maar gelukkig zou het allemaal met een sisser aflopen.**

Sinterklaas verscheen als eerste ten tonele. Hij was in zijn Bentley komen voorrijden en had de pieten maar thuis gelaten. De pieten waren als de dood voor Pim Fortuyn. De Rotterdamse professor zou namelijk ook op het congres verschijnen. Als piet ben je dan niet veilig. Na de

politieke speech van Sinterklaas kon het congres beginnen. De eerste punten werden er spoedig doorgehamerd. De messen werden geslepen voor het punt bestuurswisseling. Terwijl de Algemene Ledenvergadering gaande was, werd er in een ander zaaltje fel gediscussieerd over het

Politiek Kernpunten Programma. Mevrouw Örgü, Tweede Kamerlid van de VVD wisselde van gedachte met de aanwezige JOVD-ers in een ander zaaltje. Na de lunch begon het eerste politieke vuurwerk. De kandidaten stelden zich voor aan de leden. Nadat de twee kandidaten, die streden om een hoofdbestuurpost zich hadden voorgesteld mocht het publiek informatieve vragen stellen. Het aspect informatief lag voor vele aanwezigen moeilijk. Men probeerde toch door de mazen te glippen door stiekem suggestieve vragen te stellen. In het begin maande de voorzitter vriendelijk om dit niet te doen, later kapte de voorzitter de desbetreffende vragensteller bruto af. Het eerste vuurwerk was al de lucht ingegaan toen de voorzitter de vergadering sloot en men ging dineren. Tijdens het diner ging het lobbyproces doodgewoon verder. Het toetje van het diner was een speech van de al enigszins omstreden professor Pim, sinds kort lijsttrekker van Leefbaar Nederland. Fortuyn waagde zich in een politiek vijandige arena. De liberalen staan namelijk niet bepaald positief tegenover de ideeën van deze populist die door menigeen al



ook uit de wereld was geholpen, kon men eindelijk tot de stemming overgaan. Terwijl vele bezoekers van het motel al op een oor lagen, was iedereen in de zaal klaar wakker, de adrenaline stroomde door ieders aderen. De stemming duurde verdacht lang. Er waren toch geen Amerikaanse praktijken gaande? Was de uitslag too close to call? Helaas waren er wel praktijken gaande die verdacht veel leken op de Amerikaanse presidentsverkiezingen. Er

was fraude gepleegd. Hierdoor was een herstemming noodzakelijk. De aanwezigen slaakten een diepe zucht. Het was al voorbij drie uur en het feest kon op de buik geschreven worden.

De hertelling wees uit dat het kandidaat-bestuur Weide gewonnen had. Een gejuich volgde. Het bestuur

gaande. Gelukkig duurde de discussie over de besturen niet lang. Tot groot ongenoegen van velen probeerde een kleine groep van statutenkenners de vergadering te frustreren door vlak voor de stemming een discussie aan te zwengelen of de vergadering besloten of open moest blijven. Toen dit akkefietje

is vergeleken met de Italiaanse premier Berlusconi. Politieke whizzkids De Veth en Van 't Wout zouden dit intellectuele, semi-politieke beestje eens temmen door hem een aantal zeer kritische vragen te stellen. Fortuyn redde zich goed uit de discussie, en kon na afloop rekenen op een warm applaus.

Fortuyn was nog maar net vertrokken of de strijd om de macht ging door. Hoe hoger de kandidaten in de hiërarchie van het hoofdbestuur kandidaat stonden, hoe langer de rijen werden achter de microfoon. Gevolg was, dat het al in de kleine uurtjes begon te lopen, toen allen eindelijk waren ondervraagd. Menigeen kreeg last van het zitvlees en verlangde naar een alcoholische consumptie, maar de politieke diehards hielden de discussie





iedereen brak op het ontbijt annex lunch. Het was voor het nieuwe bestuur eenvoudig om de resterende punten te behandelen. Het handje vol aanwezigen dat nog in de zaal zat, gaf weinig gehoor.

Terugkijkend op dit congres concludeer ik dat het meer een poppentheater was dat een politiek congres. Ik kijk uit naar het volgende politieke congres.

*Martijn Bruijstens is oud-hoofdredacteur Driemaster*

barstte in uitzinnige vreugde en kon de vele gelukwensen, handdrukken, kussen en omarmingen bijna niet verwerken. Het kandidaat-bestuur Tromp stelde zich sportief op, maar kon de teleurstelling niet onderdrukken. Nadat iedereen weer een beetje bij zinnen was gekomen, beseften de aanwezigen dat het feest niet meer door kon gaan, de enige optie was om onder de wol te kruipen of een feestje te bouwen op een kamer. De volgende dag verscheen



# CONGRESVERS